

POVESTE DE DRAGOSTE

STOMFF ANDREI AUREL

POVESTE DE DRAGOSTE

Din orice universuri paralele,
Jocul de curbe spațio-temporale
Ne aducea cumva pe-aceiași cale.
Ne dăruia cumva aceleași stele.

Orice oceane ne-ar fi despărțit,
Aici, sau pe un câmp cu maci aprinși,
De dragoste tot am fi fost învinși
Și pașii noștrii tot s-ar fi ntalnit.

Te-aș fi zărit în treacăt într-o vară,
Te-aș fi ascuns apoi în amintiri,
Cu nimbul ipoteticei iubiri
Ce o visezi în fiecare seară.

Iar după ani și tot din întâmplare,
Ți-aș fi vorbit, sau poate nici atât.
Ochii spre mine vei fi coborât
Nepăsători, iubirea mea ce mare.

Și anii trec cu grabnică risipă,
Iubiri fugare, doruri neîmplinite,
Castelele din Spania năruite,
Până-ntr-o zi, până în marea clipă.

Căci vine-o clipa-n-care te ating
Și tu-mi vorbești, și nu mai e un vis.
Ochii tăi calzi spre mine s-au deschis
Și parcă zbor, și mă rotesc, și ning...

Și-apoi îți scriu cu dragoste nebună
Despre clavire, leopardzi și dor.
Îți scriu despre lăstun, despre condor,
Si-ți scriu c-aș vrea să ningem împreună.

O ursitoare bună mi-a venit
Să strâng în brațe dulcea ta făptura.
Să te sărut cu patimă pe gură,
Să-mi fi iubită și să-ți fiu iubit.

Ne-a fost sortit, ca într-o poezie,

POEZII ONLINE

Să trecem peste zidul de mărgean.
Corăbiei mele, tu îi ești liman
La care-am ancorat pentru vecie.